

Pro Nostris

nr. 523 - februari 2022

(uitsluitend bestemd voor montfortanen en geadresseerden)

redactie en administratie:

Vroenhof 87

6301 KE Valkenburg a/d Geul

043 - 206 50 02

info@montfortanen.nl

www.montfortanen.nl

Inhoud

1. Inhoudsopgave
2. Waaraan wil ik mij 'vast' houden? Peter Denneman
4. Vastenboek Dietrich Bonhoeffer
10. Uit de Provinciale Raad Monique Heijman
14. Nieuws uit de provincie
15. Wijzigingen
15. Honorering assistenties 2022 KNR
17. Vademecum Monique Heijman
17. Een herfstachtig visioen Antoon v/d Steen
19. Onze overledenen
25. Vastencyclus 2022 Peerke Dondersparochie
28. Gedachte... Dietrich Bonhoeffer
29. Paaswens Peter Denneman

Waarom wil ik mij 'vast' houden?

Vroeger kenden we in de kerk een vrij strenge vastenwet. Het had iets weg van de tegenwoordige Ramadan. Daarna kwam er een tijd waarin persoonlijk vasten alleen nog moest op Aswoensdag en Goede Vrijdag. Vasten leek meer te gaan over onze portemonnee: de Vastenactie ontstond en het was belangrijk iets te geven aan de medemens in nood.

Natuurlijk, heel belangrijk. Maar ligt er ook niet een mooi doel in soberheid? Waarbij ik meteen schrijf dat het mij vaak moeilijk valt: er zit maar een paar centimeter tussen de wil om soberder te leven en de verleiding om toch maar een biertje uit de koelkast te pakken...

Ik ken mensen die het heel goed lukt, sober leven in de vastentijd. Dat zij door juist te vasten en bepaalde gewoontes even opzij te zetten, veel meer lijken te genieten van het goede van de aarde. Het dwingt tot nadenken over mijn eigen omgang met de schepping, mijn medemens en met mezelf. Heb ik door mijn manier van leven respect voor mijn eigen lichaam of martel ik mijn lichaam?

Waarom wil ik wel of niet 'vast' houden de aanstaande 40-daagse vastentijd? Aan de drie woorden met een 's'? Solidariteit met mensen in nood.

Soberheid in mijn levensstijl. En als derde: Spiritualiteit, meer aandacht hiervoor.

Hoe kan ik opnieuw God vinden in mijn leven?

Misschien is het goed te eindigen met een gedachte voor een vruchtbare vastentijd. Dat wens ik ons allen van harte toe.

Ik was gehaast en U hebt me tijd geschonken.

Ik was verward en U hebt geduld getoond.

Ik was stil en U hebt me ruimte gegeven.

Ik was verloren in de kou en U schiep de lente.

Ik was vermoeid en U bracht me rust.

Ik was bedroefd en U luisterde naar mijn zorgen.

Ik was gevangen in het donker en U zat naast mij.

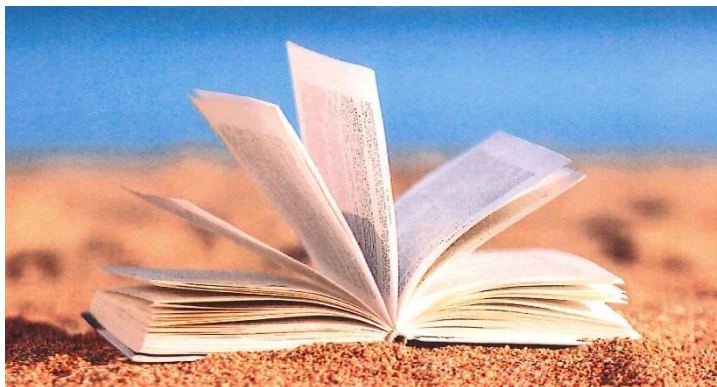
Ik was arm en U bleef me liefhebben.

Ik was overmand door pijn en U hebt me getroost.

Ik was verloren en U hebt me gevonden.

Peter Denneman smm

Vastenboek

In abdijen is het traditie dat de abdis/abt haar/zijn abdijs-
genoten een boek aanbeveelt om zich daardoor gedurende
de 40-daagse vastentijd te laten inspireren. Wij kennen zo'n
traditie niet. Mag ik je toch een paar boeken van harte
aanbevelen? Ze staan in mijn boekenkast om mogelijk dit
jaar zelf te gebruiken:

'Gewonnen schaarste' Andries Govaart, uitgeverij Berne
Media.

'Vasten' Anselm Grün, uitgeverij Ten Have.

'Veertigdagentijd, onderweg met Dietrich Bonhoeffer',
uitgeverij Royal Jongbloed. ISBN 978-90-8520-302-5.

Uit dit laatste boek heb ik enkele teksten gekozen.
Mogelijk doen die je besluiten het boek aan te schaffen om
in deze 40-dagentijd te gebruiken.

Aswoensdag - Voorlaatste dingen

Onbarmhartig schrijdt de tijd voorbij. Momenten van geluk, blijdschap, plezier en genot, voor je het weet, zijn ze verdwenen. Alle plezier en genot in deze wereld vergaat, omdat de wereld zelf steeds verder afbrokkelt. En wat stelt onze cultuur, alle pracht en praal en alle menselijke kracht eigenlijk voor in vergelijking met de eeuwige schoonheid en de oneindige kracht van God? Het is niet meer dan een stofje, een druppeltje in de zee, een blad dat wegwaait in de wind, niets. De wereld, onze aarde vergaat, ook zij is onderhevig aan de tijd. Alles wat hier gebeurt, is nog maar het voorlaatste. In tegenstelling tot het laatste dat nog komen moet.

Eerste vastenzondag – Leren bidden

‘Heer, leer ons bidden.’ Dat was wat de leerlingen aan Jezus vroegen. Leren bidden, dat klinkt ons wellicht tegenstrijdig in de oren.

Voor ons is het vaak óf – óf: of ons hart is zo vol dat het vanzelf begint te bidden, of ons hart zal nooit leren bidden. Maar dat is een gevaarlijke vergissing. Zo beredenerend lijkt het alsof het een natuurlijk kenmerk is van ons hart, iets wat we uit onszelf kunnen. Maar dan verwarren we wensen, hopen, zuchten, klagen en jubelen – dingen die ons hart uit zichzelf allemaal kan – met bidden. En daardoor verwarren we de aarde met de hemel, en de mens met God. Bidden is niet hetzelfde als gewoon je hart uitstorten. Nee, het is met een vol óf juist leeg hart de weg naar God vinden en met hem praten. Dat kan geen mens uit zichzelf. Daardoor heeft ieder van ons Jezus Christus nodig.

Tweede vastenzondag – Midden in het leven

In de dingen die we waarnemen, is God te vinden, maar niet in de dingen die we niet waarnemen. Niet in vragen en problemen waar we geen antwoord op weten, maar juist in de oplossingen wil God ons laten zien wie hij is. God is geen God die alleen onze gaten opvult. Niet pas als we tegen de grenzen van onze mogelijkheden aanlopen moet we ons bewust zijn van God, maar midden in het leven; tijdens het leven en niet pas bij ons sterven, als we nog gezond en krachtig zijn; en niet pas als we te maken krijgen met lijden; als we bezig zijn, en niet pas als we geconfronteerd worden met onze zonden. Hij is het middelpunt van ons leven. En vanuit dat middelpunt gezien, zijn bepaalde vragen en de gewenste antwoorden daarop ineens ook niet zo belangrijk meer.

Derde vastenzondag – Gericht en genade

We staan voor Goede Vrijdag en Pasen, de dagen van de grote en machtige daden van God in de geschiedenis; de daden waarin het gezicht en de genade van God aan de hele wereld zichtbaar worden. Het gezicht wordt zichtbaar in de uren waarin Jezus aan het kruis hing, de genade op het moment dat de dood werd overwonnen. Wij mensen hebben hier niets aan bijgedragen, dit is alleen Gods werk. In oneindige liefde is hij naar de mensen toegekomen. Alles wat menselijk is, heeft hij aan het oordeel onderworpen. En hij heeft ons genade geschonken, hoewel we dat niet verdienden.

Vierde vastenzondag – Geen angst

De Bijbel wil ons niet bang maken. God wil ons geen schrik aanjagen. Ook niet voor het laatste oordeel. We krijgen veel te horen over dat belangrijke moment in de toekomst, zodat wij leren inzien waar het in dit leven om gaat en wat de zin ervan is. God maakt deze dingen nu al aan ons bekend, zodat we ons leven ook nu al kunnen leiden vanuit het besef en het licht van het laatste oordeel. God wil ons dus niet laten schrikken. De enige reden waarom hij de boodschap over het laatste oordeel aan ons geeft, is dat hij hoopt dat we ons daardoor nog hartstochtelijker en hongeriger zullen uitstrekken naar de belofte van zijn genade. En zodat we zelf zullen erkennen dat we nooit uit eigen kracht voor hem kunnen bestaan. Want als we dat wel proberen, zullen we het niet overleven. Maar hij wil ons laten weten dat hij ondanks alles niet wil dat we zullen sterven, maar juist dat we zullen leven.

Vijfde vastenzondag – Judas

Judas, één van de twaalf is hij. Door Jezus uitgekozen, door Jezus in zijn gemeenschap opgenomen, geliefd. Betekent dit dat Jezus zijn volkomen liefde ook aan zijn verrader wil bewijzen? Betekent dit dat ook Judas moet weten dat er eigenlijk helemaal niets aan Jezus is om te verraden? Betekent dit ook dat Jezus de wil van God van harte liefheeft, terwijl hij weet dat die wil juist tot vervulling komt in zijn eigen lijdensweg? En dat Jezus ook houdt van degene wiens verraad die weg naar het lijden nu als het ware heeft opengesteld? Dat zijn hart uitgaat naar degene die zijn lot voor een kort ogenblik in handen heeft? Betekent dit dat Jezus van Judas houdt als degene door wie de wil van God wordt uitgevoerd, terwijl hij ook heeft gezegd: ‘Wee degene door wie dit gebeurt? Het is een groot en onbegrijpelijk mysterie – Judas – één van de twaalf.

Zaterdag voor Palmzondag – Mens worden

We moeten al onze pogingen staken om iets van onszelf te maken, of dat nu een heilige is, een bekeerde zondaar of een vroom kerkmens (een priesterlijk type!), een rechtvaardige of een onrechtvaardige, een ziek of een gezond persoon. Al die pogingen vallen bij mij onder de noemer ‘aards leven: je volledig wijden aan dit leven met al zijn taken, problemen, successen, mislukkingen, ervaringen en twijfels. Maar als je daarmee stopt, geef je je volledig over aan God, neem je niet je eigen lijden, maar het lijden van God in deze wereld serieus en waak je met Jezus in Getsemane. In mijn beleving is dat geloof, is dat metanoia (bekering), en zo word je mens, zo word je een christen.

Stille zaterdag – Opstanding

Pasen? Onze blik is meer gericht op het sterven dan op de dood. Wij maken ons drukker over de vraag hoe we in het reine kunnen komen met het sterven dan over de vraag hoe we de dood kunnen overwinnen. Socrates overwon het sterven. Christus overwon de dood. In het reine komen met het sterven betekent nog niet dat we ook in het reine komen met de dood. De overwinning van het sterven ligt binnen het bereik van onze menselijke mogelijkheden, de overwinning van de dood heet opstanding.

Niet vanuit de ars moriendi, maar vanuit de opstanding van Christus kan er een nieuwe, reinigende wind door onze wereld waaien. Zelfs als er maar een paar mensen zouden zijn die dit zouden geloven, en zich daardoor zouden laten leiden bij alles wat ze hier op aarde doen, zou er veel veranderen. Want leven vanuit de opstanding: dat is Pasen!

*‘Veertigdagentijd, onderweg met Dietrich Bonhoeffer’
uitgeverij Royal Jongbloed. ISBN 978-90-8520-302-5*

Uit de Provinciale Raad

➤ *van 7 december 2021* ◀

Opening door Peter Denneman en bezinning door Charles Leta

Peter Denneman opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom. Charles Leta krijgt vervolgens het woord voor de bezinning. Hij gebruikt daarvoor zijn overweging van de Adventszondag.

Provinciaal

brief Guus Eijssen inzake wijzigen begraafplaats Gir Op 't Veld

De brief gaat over de begraafplek van Gir Op 't Veld waarover onenigheid is ontstaan. De eenvoudig te realiseren wens van Gir was niet te respecteren, omdat er geen plaats meer was bij de pastoorsgraven op het kerkhof.

uitvoering advies FC 2021-06 v/d Financiële Commissie

Uit veiligheidsoverwegingen is een stukje liquiditeit genomen in de portefeuille. Je bouwt risicovolle beleggingen af en zorgt op die manier voor liquiditeit die nodig zal zijn voor exploitatie en het betalen van facturen.

verslag vergadering Redactie Internationalisering d.d. 25-11-2021

De KNR wil in navolging van het draaiboek 'Voltooiing' een draaiboek maken over 'Internationalisering'. Wat komt er kijken wanneer een Congregatie besluit buitenlandse missionarissen aan te trekken?

Gerard Moorman, stafmedewerker van KNR, heeft mensen bij elkaar laten komen, interviews afgenomen en een concept draaiboek gemaakt. Peter Denneman zal het deel van het concept van het draaiboek 'Internationalisering' dat al gereed is, aan Charles Leta geven om als missionaris in Nederland te bekijken wat hij van de teksten vindt.

Toewijding 8 december 2021

Net als vorig jaar kunnen we helaas niet allemaal als groep bijeenkomen. De boekjes zijn aan de zelfstandig wonende confraters en de Dochters der Wijsheid toegezonden. Om 10:00 uur is de viering in Vroenhof en om 16:30 uur in Schimmert.

Financiële Zaken

verzoek financiering inventarisatieproject archief Heilig Land Stichting door Rogier Moulen Janssen

Het Provinciaal Bestuur staat sympathiek tegenover het gedane verzoek, maar zal eerst een plan van aanpak en een financieel overzicht opvragen bij Rogier Moulen Janssen inzake het inventarisatieproject archief Heilig Land Stichting en een financiële begroting.

reparatie lift Vroenhof

De noodzaak van het upgraden van één van de liften is aanwezig en dit dient uitgevoerd te worden. Daarbij zal een goed service-contract afgesloten worden, zeker nu enkele confraters dermate slecht ter been zijn dat zij niet meer naar hun kamer zouden kunnen bij een storing of het kapotgaan van de lift.

nachtoproep Vroenhof

Het gaat erom dat iemand in de nacht beschikbaar is in het geval één van de bewoners onwel wordt. Nu wordt middels een noodknop een telefonische oproep gedaan. In huis vangt Piet Derckx dit op. Als tweede wordt de zorgmedewerkster Wilma Bosch en/of Janny Maassen gebeld en als derde Servé Kengen; deze laatste drie wonen uithuizig. Voor nu werkt dit systeem omdat overste Piet Derckx vrijwel altijd aanwezig is; maar wat gebeurt er als Piet weg mocht vallen. Dan komt de directe hulp te vervallen en daarmee het wonen van de confraters in Vroenhof in gevaar. Nacht oproephulp kan via Nobama care in de vorm van een afgeslankt Domotica-systeem. De kosten voor de aanleg dienen nog nader overeengekomen te worden. Iedere confrater draagt dan een noodknop bij zich. Vanuit Residentie Vroenhof kan iemand middels de tussendeur het klooster betreden, zodat snel gehandeld kan worden. Die persoon is bovendien een gediplomeerd verpleegkundige.

Pastoraat Schimmert en Genhout

gesprekken met pastoor Dölle van Hulsberg

Pastoor Dölle heeft zich afgelopen weekend voorgesteld als pastoor in de parochie Schimmert en de volgende week zal dit in Genhout geschieden. De onderlinge communicatie en taakverdeling gaat goed, ook met de kerkbesturen. De mensen zijn gewend aan de manier van John van Oss en Gir Op 't Veld, actief meedoen en niet van bovenaf bevelen, hetgeen pastoor Dölle ietwat meer doet. Stefan en Charles kunnen een doopsel of een begrafenis zelfstandig blijven doen en hoeven dit niet eerst te overleggen met pastoor Dölle. Het is wel een stuk drukker sinds het afscheid van John van Oss.

Montfortaans Project

Er hebben zich nog drie tieners aangemeld; waarmee het groepje is uitgebreid tot zes deelnemers. Instagram, Facebook en YouTube lopen nog niet groots. Voor Advent is het zo ingericht dat mensen digitaal een kaars kunnen aansteken. Met betrekking tot het digitale pastoraat, is in het kader van de Roepingenweek een filmpje uitgezonden waar Charles aan heeft meegewerkt.

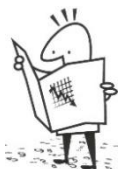
Zoals bij de rondvraag na het oktoberoverleg reeds werd aangekaart, had Montfort aandacht voor de armen en vraagt Charles Leta zich af of de montfortanen iets voor vluchtelingen kunnen betekenen. Hij heeft navraag gedaan bij de stichting die met de participatie bezig was, maar (nog) geen antwoord ontvangen. In de gemeente Nuth is een groep die het initiatief heeft genomen vluchtelingen de Nederlandse taal te leren. Binnenkort zal Charles met de verantwoordelijke daarvan praten om informatie en gedachten uit te wisselen. Hoe regel je dit soort zaken en bij welke instantie moet je waarvoor aankloppen? Wat is nodig om zo'n project op te starten?

Rondvraag

Jan komt kort terug op de Requiemviering en de vraag aan de nabestaanden of zij met de montfortanen contact willen blijven onderhouden. De meeste mensen ontvangen Wijzer en komen graag naar de Requiemviering. Als ze het graf van een broer, oom etc. bezoeken komt vaak vanzelf de vraag aan de provinciaal of ze op een bepaalde dag welkom zijn en of er een ontmoeting kan plaatsvinden.

Sluiting

Peter bedankt iedereen voor zijn inbreng en sluit de vergadering. De volgende vergadering zal gehouden worden op 8 februari 2022. De januari-vergadering komt te vervallen (red.).

Nieuws uit de provincie

Antoon van Noije was op bezoek in Nederland. Weliswaar kort, want hij was bang besmet te raken met corona en dat hij om die reden niet meer terug zou kunnen reizen naar Brazilië.

Peter Denneman was op bezoek bij *Trees van Hoof* om te vragen hoe het met de familie gaat na het overlijden van Piet. Trees gaf aan dat Piet zeer gemist wordt.

Peter zal contact opnemen met de families van *Ben Faas z.g.* en *Simon Kuijten z.g.*, vanwege de sterfdatum van beiden in december vorig jaar. Het is belangrijk dat de montfortanen iets van zich laten horen in deze voor de families moeilijke tijd. Daarnaast zal een kerstkaart verzonden worden aan de families van de in 2020 en 2021 overleden confraters.

Wijzigingen

Nieuw telefoonnummer en postadres voor *Pee de Waard*:

Telefoon: 00 55 11 2427 41 73

Adres:

Rua Gonçalves Dias 937

Jardim das Cerejeiras

12951-280 Atibaia (SP)

Brasil

Honorering assistenties 2022

I. WISSELENDE ASSISTENTIES

a.	weekend-assistenties met regelmatige preekbeurt	€ 80
b.	zondags-assistenties met regelmatige preekbeurt	€ 52
c.	zondags-assistenties zonder preekbeurt	€ 23
d.	weekdagen	€ 19
e.	bezinningsdagen, vormingsdagen etc. per dag	€ 156
f.	conferenties of instructies per keer	€ 94
g.	assistenties bij huwelijks- en uitvaartdiensten zijn gelijk te stellen aan b. Inzake de eventuele voorbereiding op deze diensten wordt geadviseerd het onder punt f. vermelde tarief te hanteren.	

II. VASTE ASSISTENTIES

Voor persoonsgebonden assistenties welke een half jaar of langer duren – werkzaamheden niet beperkt blijvend tot liturgische diensten – gelden de navolgende (voorgestelde) richtbedragen:

- a. weekendassistenties: € 80 per weekend, verhoogd met een bedrag van € 1.258 op jaarbasis;
- b. zondagsassistenties: € 52 per zondag, verhoogd met een bedrag van € 630 op jaarbasis.

III. KILOMETER VERGOEDINGEN

Gemaakte reiskosten worden in het geval van autokosten vergoed met maximaal € 0,32 per kilometer; de reiskosten, gemaakt met het openbaar vervoer, worden op basis van de werkelijk gemaakte kosten vergoed. Fiscaal onbelaste reiskostenvergoeding blijft € 0,19 per kilometer.

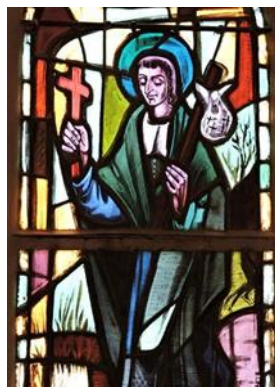
KNR

Vademecum

Het 'Vademecum voor de verantwoordelijken van de entiteiten' is een handboek over wat er allemaal ter sprake is gekomen tijdens de laatst gehouden Buitengewone Generale Raad van 1 t/m 9 mei 2021 (via Zoom).

Het Vademecum gaat hoofdzakelijk over de opleidingen in de jongere entiteiten. Een exemplaar is overhandigd aan de oversten van onze gemeenschappen. Bij hen is het in te zien, alsook op het provinciaal secretariaat. Zo nodig kunt u een kopie van dit handboek ontvangen.

Monique Heijman

Een herfstachtig visioen

In de herfst worden we geconfronteerd met de vergankelijkheid van het leven. De natuur maakt zich klaar om de winter in te gaan. In deze periode vieren we in onze kloostergemeenschappen Allerzielen en Allerheiligen. De vraag is hoe doen we dit? Is het vooral een kerkelijke, liturgische viering vanaf priesterkoor of is het een viering waarbij het rouwgevoel van de religieuzen een centrale plaats mag innemen. Hoe gaan we in onze kloosters om met de herfsttijd van het religieuze leven?

Hoe kunnen we aandacht besteden aan de herfst in het leven van iedere religieus?

Mogen, kunnen, religieuzen rouwen? Hebben we aandacht voor onverwerkte rouw? Hoe snel gaan we over tot de orde van de dag? Op welke manier besteden we aandacht aan het verlies binnen de kloostermuren, binnen de gemeenschap? Hoe gaan we om met het constante, niet aflatende, verlies van medebroeders en medezusters? Hoe gaan we om met het verlies van gemeenschap, gemeenschapszin? Kortom wat doen we met het individuele rouwproces en dat van de gemeenschap? Zo maar wat vragen die bij mij als pastor opkomen bij het vieren van Allerzielen en Allerheiligen in onze kloosters.

Voor veel religieuzen is het niet gemakkelijk om met de herfst van het leven om te gaan. Op de eerste plaats omdat er geen cultuur is van afscheid nemen, van rouwverwerking. Voor individuele rouw is vaak weinig of geen aandacht. Binnen de gemeenschap zwijgt men en doet men alsof er niet gerouwd mag, kan, worden. Rouwen om het verlies van een medereligieus. Rouwen om het verlies van een maatje? Rouwen om het verlies van gemeenschap, gemeenschapszin. Rouwen vanwege eenzaamheid. Rouwen wegens het 'voltooid leven'. Rouwen vanwege het verlies van perspectief, het verlies van toekomst. Rouwen omdat...

Hier ligt voor het pastoraat binnen de kloostermuren een zee aan werk. Maar wie durft het aan en nog belangrijker: hoe doen we dit?

Het zou goed zijn om in deze herfsttijd van het kloosterleven met een aantal deskundigen bijeen te komen om handreikingen te ontwikkelen waarmee men binnen de kloostermuren aan de slag kan, zodat er meer aandacht en tijd kan, mag zijn om te rouwen.

De KNR zou in deze het voortouw kunnen nemen. Laat ze een werkgroep van mannen en vrouwen, religieuzen en niet religieuzen oprichten met als opdracht: ontwikkel materiaal en werkvormen waarmee er ruimte kan komen om verlies-ervaringen een plekje te geven. Om te leren rouwen binnen de kloostergemeenschap.

Een visioen bij Allerzielen 2021 en blijft het daarbij of ????

*Antoon van der Steen
emeritus pastor*

Onze overledenen

BIJ DE UITVAART van HUB KLEJKERS
(overleden 19-01-2022)

24 januari 2022

lezingen: Cantiek 5 'Mijn hart vraagt u'
Marcus 4, 1-5

overweging

De grond waarop wij leven is bezaaid met stenen, met rotsen, waaraan je jezelf stoot voor je het weet; de grond is begroeid met distels en doorns. Zij overheersen alles, want onkruid groeit nou eenmaal gemakkelijk. En je kunt daar niet omheen. Bovendien lopen er allerlei platgetreden paden, waarvan je al op voorhand weet dat ze onvruchtbaar zijn, dat ze jouw creativiteit doden. Maar – en eigenlijk is dat een wonder – daarmee is niet alles gezegd: er is ook gewoon vruchtbare grond. De akker van ons leven biedt ongekende kansen voor mensen die niet bang zijn om te zaaien. Je moet dan wel het vertrouwen hebben van de boer, die weet dat alle tegenkrachten niet kunnen verhinderen, dat het zaad soms honderdvoudige vrucht draagt.

De akker van ons leven. De akker van het leven van Hub. Hoe heeft hij die bewerkt? Kende hij de platgetreden paden, de stenen en waar er rotsen zijn? Wat laat de akker van zijn leven ons zien?

Zonder meer heeft Hub veel talenten. Zijn klasgenoot, Pee de Waard, mailt vanuit Brazilië: *‘Wat heeft deze man met zijn vele talenten gewoekerd. Ik meen in 1960, op het feest van Thomas van Aquino, hield hij een uitstekende dissertatie. Op theoretisch zowel als op praktisch gebied stond Hub zijn mannetje. Dezelfde Hub zorgde voor de vijver en de eenden, speelde orgel en klarinet, voetbalde vol spirit. Ik heb deze man altijd bewonderd.. Als missieprocurator bezocht hij ons in Brazilië om van dichtbij onze inspanningen te zien en ons van zijn steun te verzekeren.’*
Tot zover dit bericht van Pee.

Zelf missionaris geweest in Mozambique en later in Malawi kent Hub het missionarisleven uit eigen ervaring. En dit doet hem dan ook van harte ingaan op het verzoek om missie-procurator van de Nederlandse Provincie te worden. Later wordt Hub ook gevraagd om provinciaal econoom te worden. Beide functies hebben met financiën te maken, met banken, beleggingen, en ja dat ligt Hub wel. Niet bang om deze verantwoordelijkheid te dragen. Dat geeft hem ook een zekere macht en zelfstandigheid in het handelen. Iets wat Hub tot het laatste toe heeft willen behouden.

Hub is degene die bij ons de computer introduceert wat het, naast het eenvoudiger maken van de hele boekhoud-administratie, mogelijk maakt met de medewerking van anderen de archieven toegankelijk te maken en te digitaliseren. Een hele rij boeken zijn verschenen en dat alles opgeslagen in de computer. Op dit alles mag Hub trots terugkijken. En wij kijken met hem mee in dankbaarheid.

Als we het hebben over de akker van zijn leven, dan mogen we zonder meer zeggen dat zijn pastorale inzet hier en in Simpelveld vruchten heeft opgeleverd. Vijfentwintig jaar is hij vaste assistent geweest en meer dan dat. 'D'r pater, ozze pater'... Van 1997 tot eind 2008 heeft Hub op de pastorie gewoond. Vandaar is hij verhuist naar de Valkenburg en lid geworden van de gemeente van Vroenhof. Niet enkel als organist, maar ook op andere gebieden heeft hij zich gediend gemaakt voor de gemeente. Maar de eerlijkheid gebiedt me ook te zeggen dat samenwerken en zeker samenwonen met Hub niet gemakkelijk is. Ieder die hem een beetje kent, weet dat hij over alles een eigen mening heeft en eigengereid en eigenwijs kon zijn. Voor Hub zijn de afgelopen maanden zwaar geweest.

Hij voelt zijn einde naderen, zijn bewegingsvrijheid is beperkt, het snakken naar adem maakt hem angstig, de nachten duren lang en zijn heel onrustig. Was dat het vooral dat hem vaker zo bits en hard kon maken? Confraters en medewerkers pogen hem nabij te zijn en de allerliefste zorg te bieden, maar dat wordt niet altijd dankbaar door hem aanvaard. Menigeen heeft daaronder geleden, maar misschien Hub zelf ook, ik weet het niet. Hub verlangt naar het einde van het leven. Maar dat laat lang op zich wachten. Ook begin vorige week zijn er geen tekenen die op het einde wijzen, dus worden afspraken gemaakt over nachttelefoon en bereikbaarheid van Wilma Bosch en Janny Maassen. Daarom is het toch nog onverwacht dat er woensdagmorgen bij het wakker bellen van Hub voordat de zorg komt, geen reactie vanuit zijn kamer is te horen. Confrater Jan gaat naar de kamer van Hub en moet tot zijn ontsteltenis constateren dat hij is overleden.

De akker van ons leven biedt ongekeende kansen voor mensen die niet bang zijn om te zaaien. Hub was niet bang om te zaaien. Hij weet waar de rotsen liggen, de stenen, waar de platgetreden paden zich bevinden Maar ondanks dat heeft Hub veel tot stand gebracht.

Onze generaal overste Luizinho Stefani laat ons donderdag in een mail weten: *‘Ik was nog maar pas gewijd toen ik pater Hub heb leren kennen. Hij had oog voor de noden van de armen in de verschillende missies. Hij was altijd optimistisch en heeft financiële steun gegeven aan sociale projecten in allerlei landen, ook in mijn land Brazilië en aan de vorming van toekomstige montfortanen. Ik dank pater Hub voor al wat hij heeft gedaan voor kerk en congregatie.’*

Wij sluiten ons bij deze dank aan.

Hub, leef voort bij de Levende. Dank voor wat je als broer, oom, confrater voor ons hebt gedaan en betekend. Dat de Adem Gods jou blijvend mag bezielen.
A Dieu.

Peter Denneman smm

In Mysore (India) overlijdt op 19 december 2021 *Michael J. Karrottuthazhath smm*. Hij was 46 jaar montfortaan.

Jean Morinay smm overlijdt op 22 december 2021 in St-Laurent-sur-Sèvre (Frankrijk). Hij was 71 jaar montfortaan.

Op 26 december 201 overlijdt in Meerssen op 84-jarige leeftijd *Thérèse Heijnen-Mullenders*, schoonzus van Charles Heijnen smm.

Op 6 januari overlijdt in Lisbourg (Frankrijk) op 90- jarige leeftijd *Anthime Caron smm*. Hij was 71 jaar montfortaan.

In La Hilière – Thouaré sur Loire (Frankrijk) overlijdt op 21 januari 2022 *Noël Collaud smm*. Hij is 87 jaar geworden en was 64 jaar montfortaan.

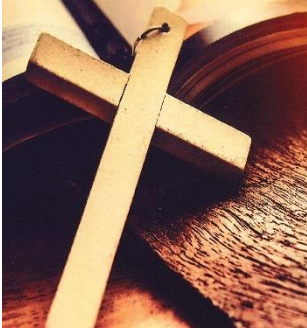
Pieter Hoogland, oud montfortaan en neef van Peter Hoogland smm, overlijdt op 21 januari 2022 in Horn. Hij werd 86 jaar.

Zuster Theodora van het Kruis (Beenakker) Dochter der Wijsheid, overlijdt in Wijchen op 15 februari 2022. Zij werd 94 jaar. Zij was zeer bewogen met de mens naast haar, die ze trachtte te zien en te benaderen als beeld van God. Met grote fijngevoeligheid hield zij rekening met wat er in het hart van de ander omging; niets was haar teveel als het ging om het welzijn van de gemeenschap. Met tomeloze energie zette zij zich in voor tal van activiteiten, taken en functies in en buiten de Congregatie.

Op 19 februari 2022 overlijdt in Odense (Denemarken) Ingeborg Lowsen. Op zaterdag 26 februari, daags voordat zij 95 jaar zou worden, heeft de uitvaartdienst plaatsgevonden. Vanaf de jaren 60 was zij associé van de Nederlandse Provincie. Begin augustus 2012 hebben Jeu Jenniskens en Peter Denneman haar bezocht. Toen al was haar gezichtsvermogen heel beperkt. Volgens haar zus, mevrouw Van der Ploeg uit Sittard, heeft de dood Ingeborg uit haar lijden verlost.

Kort na zijn echtgenote (26-12-2021) sterft op 20 februari 2022 *Gerard Heijnen*, oud montfortaan en broer van Charles Heijnen smm. Hij mocht 88 jaar worden.

Vastencyclus 2022

In de Peerke Dondersparochie in Tilburg, waartoe de geloofsgemeenschap van de Montfortkerk behoort, is het de gewoonte om in de Vastentijd een overkoepelend thema voor de zondagse vieringen te kiezen. Dit jaar is het thema ‘Vallen en opstaan’. Frans Maas, een van de voorgangers, schrijft als nadere toelichting: Ons leven is vaak

vol tegenstellingen en het is de kunst daarmee om te gaan. Dat hebben we het afgelopen jaar met de coronacrisis bijzonder sterk ervaren: tegenstrijdige meningen en tegengestelde belangen die helaas vaak uitliepen op onverzoenlijke polarisatie. Wellicht dat deze achtergrond meespeelde, toen we in onze bijeenkomst van schriftuitleggers ook in de Schriftlezingen van de komende vastentijd deze contrapunten aanwezig zagen. We lazen over belofte die tot beproeving wordt, over kansen zien waar geen perspectief aanwezig lijkt, over zwerven en thuiskomen. En we zagen dat door al die ongerijmdheden toch een weg ten leven loopt, dat leven meestal niet via een rechte harmonische weg naar geluk en licht verloopt. Het is onderweg eerder licht én donker, ja én nee, bergen én dalen, vallen én opstaan – zo komen we uiteindelijk dichterbij onszelf én bij de ander. Vallen en opstaan herinnert ons ook aan de kruisweg van Jezus in de Goede Week.

Per weekend uitgewerkt:

6-3-2022 Deut 26,4-10 en Lc 4,1-1

Nieuwe manier van omgaan

Dat is een weg dit loopt door deze vastentijd. Een tijd om op een nieuwe manier om te gaan met jezelf, met je leven, met je tijd, met alles wat je gegeven is, anderen inclusief.

13-3-2022 Gen 22,1-2.9a.10-13.15-18 en Lc 9, 28b-36

Beproeving en verheerlijking

Twee scènes op de berg: een zoon dreigt slachtoffer te worden en een zoon wordt verheerlijkt, een plek van grote beproeving en een plek om in welzijn te verblijven. Hoe bieden beide plaatsen ruimte van leven?

20-3-2022 Ex 3,1-8a.13-15 en Lc 13,1-9

Opschorting van ellende

Barrevoets bij de brandende doornstruik krijgt Mozes de aanzegging een heel volk weg te voeren uit de slavernij, met enkel Gods naam als legitimatie. Jezus geeft in zijn verhaal een vijgenboom ofschoon al jaren zonder vruchten, toch nog een kans: de boom wordt nog niet gekapt. Zo krijgen mensen zonder dat ze het goede deden toch nog kansen.

27-3-2022 Jozua 5,9a.10-12 en Lc 15,1-3.11-31

Weggaan en thuiskomen

Israël heeft Egypte verlaten, is de woestijn doorgekomen en viert nu Pasen met graan van eigen bodem. Zo is de verloren zoon ook zijn woestijn doorgekomen en wordt thuis onverwacht en onverdiend op een uitbundige maaltijd onthaald. Alsof werkelijk thuiskomen slechts mogelijk is na schrale zwerftochten.

3-4-2022 Jes 43,16-21 en Jo 8,11

Zie, ik ga iets nieuws beginnen

In beide lezingen is de strekking: kijk niet om naar het verleden, er is toekomst. Bij Jesaja tot in het onmogelijke toe, wegen over de zee en stromen water door de woestijn. Bij Johannes kan de van overspel beschuldigde vrouw met een schone lei beginnen. Dit alles niet op eigen menselijke kracht, het is van Godswege dat nieuw perspectief wordt geopend. Wij mensen worden uitgenodigd daarin mee te gaan.

10-4-2022 Lc 19,28-40

‘... dan zullen de stenen schreeuwen’

Mensen zijn meegegaan op weg naar nieuw perspectief, al begrijpen ze nog niet wat en hoe. En ze beginnen alvast te juichen van vreugde. Dat is goed. Als dit onderdrukt zou worden, zullen de stenen het overnemen, zegt Jezus.

Pastores-team Peerke Dondersparochie - Tilburg

Gedachte....

‘... wie de dag van morgen helemaal in Gods hand legt
en vandaag slechts uit die hand ontvangt
wat hij nodig heeft om te leven,
die is werkelijk veilig, gezekerd en beschermd.

Het merendeel van de afbeeldingen in deze Pro Nostris is afkomstig uit het boek: 'Veertigdagentijd, onderweg met Dietrich Bonhoeffer (1906-1945)', verzameld door Beate Vogt, vertaald door Carola van der Kruk-de Boer en uitgegeven door Uitgeverij Royal Jongbloed. ISBN 978-90-8520-302-5.

Paaswens

De viering van Pasen begint al op de avond van Witte Donderdag. Een bijzondere avond. In woord en teken worden we aangeraakt door de liefdevolle dienstbaarheid van Jezus. Hij wordt dienstknecht, maakt zich klein, gaat door de knieën en bindt zich met hart en ziel aan ons. Zijn nederigheid brengt Jezus op Gods 'hoogte'. Treffend wordt dit beschreven in het 3de hoofdstuk van *'Geraakt door de nederigheid van God'*. De liturgie van Witte Donderdag stelt vragen: wanneer heb ik me klein gemaakt voor een ander? Welk brood heb ik te breken en te delen? Wanneer heb ik iemand verraden, verloochend, in de kou laten staan?

De viering van Pasen gaat verder met Goede Vrijdag. 'God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten' en 'In uw handen beveel ik mijn geest' markeren de liturgie van deze dag. Lijden, sterven en dood, toen en nu staan in het zicht. Want het is niet alleen halthouden bij de dood van Jezus, die liefde, mededogen, barmhartigheid van God aan het licht bracht.

We staan ook stil bij het lijden, doodsangst en schuldeloos sterven in onze wereld. En dan lijkt het of alle zwartheid van de wereld het gaat winnen. De schreeuw om leven echoot na en komt tot verstilling. Dan is het Stille Zaterdag. Een dag waarop wij van alles willen doen, en ook weer niet. Het is een dag om af te dalen in ons eigen diepte en voeling te krijgen met de grond van ons bestaan, wortels van ons leven.

In de nachtelijke duisternis van zaterdag op zondag wordt een licht ontstoken. We waken en horen de oude geloofsverhalen, doorgegeven van vader op zoon, van moeder op dochter. Tenslotte horen we een paasverhaal. Over vrouwen die hun doodsangst overwinnen en naar het graf gaan. Het graf is leeg. 'Waarom zoekt u de levende onder de doden? Hij is niet hier. Hij is verrezen.' En dan komt de gestorvene tot leven in hun hart. Jezus, de mens die hen geraakt heeft, hun hart brandend gemaakt heeft, hun ogen het heil heeft laten zien, en die zij gevolgd zijn tot onder het kruis. Hoe hij het leven handen en voeten heeft gegeven en in zijn leven God aan het licht heeft gebracht. Dát leven wordt in de verrijzenis voor altijd, voor God, bestendig, dat leven krijgt eeuwigheidswaarde.

Al mijmerend kom ik tot mijn paaswens.
Van harte hoop en wens ik dat de viering van Pasen, de verrijzenis van Christus, jou en mij doet opstaan uit al wat ons terneerdrukt. Dat fierheid, hoop en vertrouwen ons leven kleur geven en ons in staat stellen de weg van dienstbaarheid te gaan. Zalig Pasen voor jou en allen die ons dierbaar zijn...

Peter Denneman smm

